

84- Truyện Về Vị Tỳ-Kheo Thông Suốt Ba Tạng

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ phu nhân của vua Ba-tư-nặc đang mang thai, sau mười tháng bà hạ sinh thái tử, tướng mạo khôi ngô khác thường, ít có trên đời, thân mặc ca-sa và mới sinh ra đã biết nói.

Vừa ra đời, thái tử bỗng nhiên hỏi vua cha:

–Đức Như Lai Thế Tôn còn tại thế không? Các đệ tử lớn của Đức Phật như: Đại đức Ca-diếp, Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên... có còn tại thế không?

Vua cha đáp:

–Tất cả các vị ấy đều còn tại thế.

Thái tử thưa với vua cha:

–Cúi xin vua cha hãy thiết trai thỉnh Đức Phật và chúng Tăng cúng dường giúp con.

Vua liền ra lệnh thiết trai rồi thỉnh Đức Phật và chúng Tăng vào cung để cúng dường. Khi vào cung, Đức Phật thấy thái tử, Ngài bèn hỏi:

–Thái tử có nhớ dưới thời Phật Ca-diếp, thái tử là một vị Tỳ-kheo thông suốt ba Tạng kinh điển không?

Thái tử thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn, con nhớ, đúng như vậy.

–Ở trong bào thai có yên ổn không?

–Nhờ ân Phật, nên con được toàn tánh mạng, sống qua ngày tháng.

Vua và phu nhân thấy thái tử và Đức Phật Thế Tôn vấn đáp với nhau, nên lòng vui mừng khôn xiết. Nhân đó, vua bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đời trước thái tử đã làm được phước lành gì mà nay sinh ra đã biết nói, lại dám cùng Phật vấn đáp? Cúi xin Thế Tôn giải thích cho chúng con được biết.

Bấy giờ Thế Tôn liền nói kệ cho vua nghe:

*Xưa làm các nghiệp lành
Trăm kiếp cũng không mất
Nhờ nhân duyên nghiệp lành
Nay được quả báo ấy.*

Sau khi nghe Đức Phật Thế Tôn nói kệ, vua Ba-tư-nặc và Phu nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, chẳng hay việc thuở xưa như thế nào, cúi xin Thế Tôn giải thích cho chúng con được biết.

Đức Phật bảo vua Ba-tư-nặc:

–Đại vương hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiện kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Ngài dẫn đầu các Tỳ-kheo đi giáo hóa chúng sinh.

Khi Đức Phật và đại chúng đến nước của vua Ca-sí, thái tử của vua tên là Thiện Sinh thấy Phật, sinh tâm rất kính tin, liền trở về thưa với vua cha xin được xuất gia.

Vua không chấp nhận và nói:

–Ta chỉ có một thái tử, sẽ kế vị ngôi vua để cai trị dân chúng. Ta không bao giờ

cho phép con xuất gia nhập đạo.

Thái tử nghe vua cha nói, trong lòng buồn bã, ngất xỉu xuống đất. Thái tử bỏ ăn một ngày, hai ngày, cho đến sáu ngày cũng không ăn uống gì cả. Thấy vậy, các quan liền tâu vua:

–Thái tử không ăn đã sáu ngày, e rằng không sống được, xin đại vương cho thái tử xuất gia, để cha con còn được thấy nhau.

Nghe các quan báo tin thái tử bỏ ăn, vua nghĩ không thể ngăn cản được, đành gọi thái tử dạy:

–Con hãy cam kết với ta rằng: Bây giờ nếu con đọc tụng ba tạng kinh điển được thông suốt thì ta sẽ cho con xuất gia, sau đó đến gặp ta.

Nghe vua cha phán, thái tử rất vui mừng. Sau đó được xuất gia, thái tử siêng năng tập tụng ba Tạng kinh điển. Sau khi đã thông suốt bèn trở lại gặp vua cha.

Lúc ấy vua hỏi thái tử nay là Tỳ-kheo:

–Trước kia ta đã ra điều kiện, rằng con phải đọc tụng ba Tạng kinh điển thông suốt sau đó mới đến gặp ta. Vậy nay con đã thông suốt chưa?

Vị Tỳ-kheo đáp:

–Thưa nay con đã thông suốt rồi.

Vua rất vui mừng nói với Tỳ-kheo:

–Giờ đây, tất cả tài vật trong kho tàng của ta con cứ tùy ý dùng, ta không hề tiếc rẻ.

Nghe vua phán như vậy, thái tử Tỳ-kheo liền lấy một số lượng lớn tài vật để sắm sửa nhiều thức ăn ngon rồi thỉnh Phật Ca-diếp và hai vạn vị Tỳ-kheo để cúng dường; sau đó mỗi vị Tỳ-kheo được cúng ba y và sáu vật.

Nhờ công đức ấy, nên vị Tỳ-kheo này không bị đọa vào đường ác; được sinh lên cõi trời, cõi người, lúc sinh ra thân thường mặc ca-sa. Cho đến ngày nay gặp Ta, vị ấy khi sinh ra vẫn còn áo ca-sa và được xuất gia đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.